

Vi kommer ikke bare med nogle luftige ønsker. Vi havde udtrykkeligt føjet det ind i vores prioriteringer til finanslovforhandlingerne, idet vi sagde, at her ønsker vi en opprioritering. Og dér gør vi det ikke på den billige måde ved at sige, at det skal kommunen bare gøre, nej, vi kommer også selv med penge, for at opgaven kan blive løst. Det er til økonomidelen.

Derfor er de her forslag, som vi kommer med i dag, en opfølgning af de ændringsforslag, som vi stillede under finanslovforhandlingerne.

Man kan sige, at kommunerne har kendt prognosen. Det gør vi også. Og mener man, at kommunerne har gjort det for langsomt – hvad vi mener, fordi de i den samlede prioritering ikke har haft mulighed for det, men vi ønsker heller ikke, at de bare skal sætte kommuneskatten op; det kan vi blive præsenteret for under de økonomiforhandlinger, der foregår en gang om året – så må vi også anvise nogle penge fra Folketingets side, når vi ønsker en øget indsats.

Det er det, jeg slår på her, og hvis man ikke gør det, så mener jeg, at man enten direkte eller indirekte gør kommunerne til en prygelknabe, ved at man bare skubber ansvaret over på dem uden at give dem økonomisk mulighed.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu har der været lidt diskussion om, hvad prognoserne er for byggeriet. Ministeren er kommet med nogle ganske små tal, som endda hviler på det optimistiske grundlag, at kommunerne er indstillet på at gældsætte sig for at frembringe de boliger, hvad de nok i realiteten i mange tilfælde ikke er. Så det er optimistisk, og det er jo ganske små tal.

Jeg vil godt bede ministeren oplyse, hvor stort et byggeri der skal til i de kommende 20 år pr. år, hvis vi skal være i balance og kunne skaffe boliger til alle, også om 20 år.

Jeg vil mene, at tallet ligger mellem 30.000-35.000 boliger, der skal bygges om året. Jeg ved ikke, om ministeren umiddelbart kan bekræfte de tal, men jeg tror ikke, at 35.000 er et urealistisk tal.

Det er altså et problem med de mikroskopiske talstørrelser, som ministeren har i sine prognoser. Der er simpelt hen for stort et gab, og vi ved jo godt, hvem det kommer til at gå ud over. Det kommer nemlig til at gå over dem, der ikke har råd.

Det kan være, at vi i udvalget skal have gennemanalyseret tallene. Der er altså en kæmpeaf-

stand mellem ministerens prognoser og så det, der er brug for.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 77:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af kommunernes andel af anskaffelsessummen for ældreboliger.

Af Flemming Kofod-Svendson (KRF) m.fl.
(Fremsat 14/12 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

By- og boligministeren (Lotte Bundsgaard):

Regeringen har længe arbejdet for at forbedre forholdene for de svageste ældre. Der er behov for tryghed. Der er behov for kvalitet i omsorgen over for de svageste ældre.

Kristeligt Folkeparti ønsker med dette beslutningsforslag at skabe flere ældreboliger, herunder plejeboliger. Det skal ske ved, at staten generelt betaler halvdelen af grundkapitalen ved etablering af almene ældreboliger.

Igen kan jeg erklære mig meget enig i forslagets målsætninger, men ikke i midlerne. Jeg ser ingen grund til, at jeg gentager mig selv for meget. Derfor vil jeg bare kort opsummere, hvad jeg sagde under førstebehandlingen af det sidste beslutningsforslag:

Det er som bekendt regeringens opfattelse, at der er brug for flere boliger til ældre med behov for pleje og omsorg. Derfor har vi også gjort meget på det her område. Derfor har regeringen givet fri låneadgang til grundkapitalen. Derfor har